

Переклад затверджений

Генеральний директор
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Н. В. Форсюк
(ініціали та прізвище)

28 січня 2022 р.

02016L1164 — UA — 01.01.2020 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за покликаннями, вставленими в цей документ

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2016/1164

від 12 липня 2016 року

про встановлення правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку

(ОВ L 193, 19.07.2016, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		№	Офіційний вісник сторінка	дата
► M1	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2017/952 (ЄС) від 29 травня 2017 року	L 144	1	07.06.2017

▼ В

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2016/1164

від 12 липня 2016 року

про встановлення правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за покликаннями, вставленими в цей документ

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2016/1164

від 12 липня 2016 року

про встановлення правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку

(ОВ L 193, 19.07.2016, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2017/952 (ЄС) від 29 травня 2017 року	L 144	1	07.06.2017

▼ В

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2016/1164

від 12 липня 2016 року

про встановлення правил протидії практикам ухилення від сплати податків, які мають безпосередній вплив на функціонування внутрішнього ринку

ГЛАВА I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

▼ М1

*Стаття 1***Сфера застосування**

1. Ця Директива застосовується до всіх платників податків, що підлягають оподаткуванню податком на прибуток підприємств в одній або кількох державах-членах, в тому числі до постійних представництв в одній або кількох державах-членах юридичних осіб, які є резидентами третьої країни для цілей оподаткування.

2. Стаття 9а також застосовується до усіх юридичних осіб, які розглядаються державою-членом як прозорі для цілей оподаткування.

▼В

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «витрати на запозичення» означають витрати на відсотки за всіма видами боргу, інші витрати, економічно еквівалентні відсоткам, та витрати, понесені у зв'язку із залученням фінансування, як визначено в національному законодавстві, у тому числі, без обмеження, платежі за позиками з правом участі у прибутку, нараховані відсотки на інструменти, такі як конвертовані облігації та дисконтні облігації, суми за альтернативними механізмами фінансування, такими як ісламське фінансування, елемент витрат на фінансування у платежах фінансового лізингу, капіталізовані відсотки, включені до балансової вартості відповідного активу, або амортизація капіталізованих відсотків, суми, розраховані на основі прибутковості фінансування згідно з правилами трансфертного ціноутворення, де це застосовно, суми умовних відсотків за деривативними інструментами або механізмами хеджування, пов'язаними із запозиченими коштами юридичної особи, певні позитивні та негативні курсові різниці за запозиченими коштами та інструментами, пов'язаними із залученням фінансування, комісії за гарантії для механізмів фінансування, комісії за організацію фінансування та подібні витрати, пов'язані із запозиченням коштів;
- (2) «надмірні витрати на запозичення» означають суму, на яку витрати платника податків на запозичення, які можуть бути віднесені на зменшення податкового зобов'язання, перевищують оподатковувані доходи у формі відсотків та інші економічно еквівалентні оподатковувані доходи, які отримує платник податків відповідно до національного законодавства;
- (3) «податковий період» означає податковий рік, календарний рік або будь-який інший період, придатний для цілей оподаткування;
- (4) «асоційоване підприємство» означає:
  - (a) юридичну особу, в якій платник податків прямо або опосередковано володіє часткою участі у формі права голосу або права власності на капітал у розмірі 25 відсотків або більше, або має право на отримання 25 або більше відсотків прибутку такої юридичної особи;
  - (b) фізичну або юридичну особу, яка прямо або опосередковано володіє часткою участі у формі права голосу або права власності на капітал платника податку в розмірі 25 відсотків або більше, або має право на отримання 25 відсотків або більше прибутку платника податків;

Якщо фізична або юридична особа володіє прямо або опосередковано часткою в розмірі 25 відсотків або більше платника податків та однієї або кількох інших юридичних осіб, усі відповідні юридичні особи, в тому числі платник податків, також повинні розглядатися як асоційовані підприємства.

▼M1

Для цілей статті 9 та 9а:

- (a) У разі розбіжності результатів відповідно до пунктів (b), (c), (d), (e) або (g) першого підпараграфу пункту (9) цієї статті або у разі необхідності коригування відповідно до статті 9(3) або статті 9а, визначення асоційованого підприємства змінюється таким чином, що вимога у розмірі 25 відсотків замінюється вимогою в розмірі 50 відсотків;
- (b) особа, яка діє разом з іншою особою стосовно прав голосу або права власності на капітал юридичної особи розглядається як така, що утримує частку участі в усіх правах голосу або праві власності на капітал юридичної особи, що утримується іншою особою;
- (c) асоційоване підприємство також означає юридичну особу, що є частиною тієї ж консолідованої групи для цілей фінансової звітності, що і платник податків, підприємство, на яке платник податків має суттєвий вплив в управлінні, або підприємство, що має суттєвий вплив на управління платника податків;

▼B

- (5) «фінансова установа» означає одну з таких юридичних осіб:
  - (a) кредитну установу або інвестиційну фірму, як визначено у пункті 1 статті 4(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС (¹) або керуючого альтернативним інвестиційним фондом (КАІФ), як визначено у пункті (b) статті 4(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС (²), або компанію колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), як визначено в пункті (b) статті 2(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС (³);
  - (b) страхову компанію, як визначено у пункті (1) статті 13 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС (⁴);
  - (c) перестрахову компанію, як визначено у пункті (4) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС;
  - (d) установу професійного пенсійного забезпечення, на яку поширюється сфера застосування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС (⁵), за винятком випадків, коли держава-член вирішує не застосовувати таку Директиву повністю або частково до такої установи відповідно до статті 5 вказаної Директиви або до делегованої особи установи професійного пенсійного забезпечення відповідно до статті 19(1) вказаної Директиви;
  - (e) установи пенсійного забезпечення, що працюють за пенсійними схемами, які розглядаються як схеми соціального забезпечення, охоплені Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 883/2004 (⁶) та Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 987/2009 (⁷), а також будь-яку юридичну особу, створену з метою інвестування таких схем;
  - (f) альтернативний інвестиційний фонд (АІФ), управління яким здійснює керуючий альтернативним інвестиційним фондом (КАІФ), як визначено в пункті (b) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС або АІФ, нагляд за яким здійснюється відповідно до застосовного національного законодавства;

- (g) компанію колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) у значенні статті 1(2) Директиви 2009/65/ЄС;
  - (h) центрального контрагента, як визначено в пункті (1) статті 2 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 (⁸);
  - (i) центрального депозитарія цінних паперів, як визначено в пункті (1) статті 2(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 909/2014 (⁹);
- (6) «переміщення активів» означає операцію, внаслідок якої держава-член втрачає право оподатковувати переміщені активи, тоді як активи залишаються у юридичній або економічній власності одного й того ж платника податків;
- (7) «переміщення податкового резиденства» означає операцію, внаслідок якої платник податків перестає бути резидентом для цілей оподаткування в державі-члені та набуває податкове резиденство в іншій державі-члені або третій країні;
- (8) «переміщення господарської діяльності, що здійснюється постійним представництвом» означає операцію, внаслідок якої платник податків припиняє оподатковувану присутність у державі-члені та набуває таку присутність в іншій державі-члені або третій країні, не стаючи резидентом для цілей оподаткування в такій державі-члені або третій країні;

▼M1

- (9) «гібридна розбіжність» означає ситуацію за участі платника податків або, стосовно статті 9(3), юридичної особи, коли:
- (a) платіж за фінансовим інструментом є підставою для віднесення на зменшення податкового зобов'язання без виключення та:
    - (i) такий платіж не включається протягом належного періоду часу; та
    - (ii) розбіжність у результатах спричинена різницею у характеризуванні інструмента або здійсненого за ним платежу.
- Для цілей першого підпараграфа платіж за фінансовим інструментом вважається включеним до доходу протягом прийняттого періоду часу, якщо:
- (i) платіж включений за юрисдикцією отримувача платежу протягом податкового періоду, який починається протягом 12 місяців з моменту закінчення податкового періоду платника; або
  - (ii) можна раціонально очікувати, що платіж буде включений за юрисдикцією отримувача платежу у наступний податковий період та умови платежу є такими, які, як очікується, були б погоджені між незалежними підприємствами;
- (b) платіж на користь гібридної юридичної особи є підставою для віднесення на зменшення податкового зобов'язання без включення та така розбіжність у результатах є наслідком різниці у розподіленні платежів, здійснених на користь гібридної юридичної особи за законодавством у юрисдикції, де має осідок або зареєстрована гібридна юридична особа та у юрисдикції будь-якої особи з часткою участі у такій гібридній юридичній особі;
- (c) платіж на користь юридичної особи з одним або декількома постійними представництвами є підставою для віднесення на зменшення податкового зобов'язання

без включення і така розбіжність у результатах є наслідком різниці у розподіленні платежів між головним офісом та постійним представництвом або між двома чи більше постійними представництвами тієї самої юридичної особи за законодавством у юрисдикції, де здійснює діяльність така юридична особа;

- (d) платіж є підставою на віднесення на зменшення податкового зобов'язання без включення в результаті платежу на користь неврахованого постійного представництва;
- (e) платіж гібридної юридичної особи є підставою для віднесення на зменшення податкового зобов'язання без включення і така розбіжність є наслідком того факту, що такий платіж не врахований відповідно до законодавства в юрисдикції отримувача платежу;
- (f) фіктивний платіж між головним офісом і постійним представництвом або між двома чи більше постійними представництвами є підставою для віднесення на зменшення податкового зобов'язання без включення та така розбіжність є наслідком того факту, що такий платіж не врахований відповідно до законодавства в юрисдикції отримувача платежу;
- (g) виникає подвійне віднесення на зменшення податкового зобов'язання.

Для цілей цього пункту (9):

- (a) платіж, що представляє базисний дохід за переміщенням фінансовим інструментом, не є підставою для виникнення гібридної розбіжності відповідно до пункту (a) першого підпараграфу, якщо платіж здійснюється фінансовим трейдером в рамках виконуваного на ринку гібридного переміщення, за умови що юрисдикція платника вимагає, щоб фінансовий трейдер включав як доходи усі суми, отримані у зв'язку з фінансовим інструментом, що переміщується;
- (b) гібридна розбіжність виникає відповідно до пунктів (e), (f) або (g) першого підпараграфу тільки в тому обсязі, в якому юрисдикція платника дозволяє взаємозарахування віднесення на зменшення податкового зобов'язання та суми, яка не є доходом, що враховується двічі;
- (c) розбіжність у результатах не повинна розглядатися як гібридна розбіжність, крім випадків, коли вона виникає між асоційованими підприємствами, між платником податків та асоційованим підприємством, між головним офісом та постійним представництвом, між двома або декількома постійними представництвами тієї самої юридичної особи або відповідно до структурованої угоди.

Для цілей цього пункту (9) та статей 9, 9a і 9b:

- (a) «розбіжність у результатах» означає подвійне віднесення на зменшення податкового зобов'язання або віднесення на зменшення податкового зобов'язання без включення;
- (b) «подвійне віднесення на зменшення податкового зобов'язання» означає віднесення на зменшення податкового зобов'язання одного і того самого платежу, витрат або збитків у юрисдикції, з якої походить платіж, де понесені витрати або збитки (юрисдикція платника) та у іншій юрисдикції (юрисдикція інвестора). У випадку платежу, який здійснюється гібридною юридичною особою або постійним представництвом

юрисдикцією платника є юрисдикція, де має осідок або розташована гібридна юридична особа або постійне представництво;

- (c) «віднесення на зменшення податкового зобов'язання без виключення» означає віднесення на зменшення податкового зобов'язання платежу або фіктивного платежу між головним офісом і постійним представництвом або між двома або більше постійними представництвами у будь-якій юрисдикції, у якій такі платежі або фіктивні платежі вважаються здійсненими (юрисдикція платника) без відповідного включення для цілей оподаткування такого платежу або фіктивного платежу у юрисдикції отримувача платежу. Юрисдикція отримувача платежу є будь-якою юрисдикцією, де платіж або фіктивний платіж отримується або вважається отриманим відповідно до законодавства у будь-якій іншій юрисдикції;
- (d) «віднесення на зменшення податкового зобов'язання» означає суму, яка розглядається як така, що підлягає віднесенню на зменшення оподаткованого доходу відповідно до законодавства у юрисдикції платника або інвестора. Термін «такий, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання» тлумачиться відповідно;
- (e) «включення» означає суму, яка враховується в оподатковуваних доходах відповідно до законодавства у юрисдикції отримувача платежу. Платіж відповідно до фінансового інструменту не розглядається як включений у тому обсязі, в якому такий платіж виконує умови будь-якого звільнення від оподаткування виключно на підставі характеристики платежу відповідно до законодавства у юрисдикції отримувача платежу. Термін «включений» тлумачиться відповідно;
- (f) «податкова пільга» означає звільнення від оподаткування, зниження ставки податку або будь-якого податкового кредиту чи відшкодування (окрім кредиту за податком, що утримується у джерелі його виникнення);
- (g) «подвійне включення доходів» означає статтю доходів, яка включається відповідно до законодавства обох юрисдикцій, де виникла розбіжність у результатах;
- (h) «особа» означає фізичну або юридичну особу;
- (i) «гібридна юридична особа» означає юридичну особу або механізм, що відповідно до законодавства в одній юрисдикції вважається оподатковуваною юридичною особою, доходи або витрати якої розглядаються як доходи або витрати однієї або декількох осіб відповідно до законодавства у іншій юрисдикції;
- (j) «фінансовий інструмент» означає будь-який інструмент у тому обсязі, в якому він є підставою для фінансування або доходу від власного капіталу, що оподатковується за правилами оподаткування боргу, капіталу або деривативів за законодавством у юрисдикції отримувача платежу або платника та включає гібридне переміщення;
- (k) «фінансовий трейдер» є фізичною або юридичною особою, залученою до господарської діяльності з регулярної купівлі або продажу фінансових інструментів за власний рахунок для цілей отримання прибутку;
- (l) «гібридне переміщення» означає механізм для переміщення фінансового інструменту, у якому базисний дохід за переміщеним фінансовим інструментом розглядається для цілей оподаткування як такий, що отримується одночасно більше ніж однією стороною такого механізму;

- (m) «виконуване на ринку гібридне переміщення» означає будь-яке гібридне переміщення, що укладається фінансовим трейдером у ході звичайної господарської діяльності, та не є частиною структурованого механізму;
- (n) «не враховане постійне представництво» означає механізм, що розглядається як такий, що є підставою для постійного представництва відповідно до законодавства у юрисдикції головного офісу та не розглядається як такий, що є підставою для постійного представництва за законодавством у іншій юрисдикції;

▼ M1

- (10) «консолідована група для цілей бухгалтерського обліку» означає групу, що складається з усіх юридичних осіб, які повністю враховані у консолідованій фінансовій звітності, складеній відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності або національної системи фінансової звітності держави-члена;
- (11) «структурований механізм» означає механізм, що охоплює гібридну розбіжність, де розбіжність у результатах врахована в умовах механізму, або механізм, що був розроблений для створення гібридної розбіжності у результатах, окрім випадків, коли немає підстав очікувати, що платнику податків або асоційованому підприємству було відомо про гібридну розбіжність і платник податків не брав участь у податкових перевагах, отриманих у результаті гібридної розбіжності.

▼ B

Стаття 3

Мінімальний рівень захисту

Ця Директива не перешкоджає застосуванню національних або договірних положень, спрямованих на забезпечення вищого рівня захисту національної бази оподаткування податком на прибуток підприємств.

ГЛАВА II

ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ ПРОТИДІЇ УХИЛЕННЮ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ

Стаття 4

Правило обмеження вирахування відсотків

1. Надмірні витрати на запозичення підлягають віднесенню на зменшення податкового зобов'язання у податковому періоді, в якому вони були понесені, тільки в розмірі до 30 відсотків від доходів платника податків до вирахування відсотків, податків, зносу і амортизації (EBITDA).

Для цілей цієї статті держави-члени також можуть вважати платником податків:

- (a) юридичну особу, якій дозволено або від якої вимагається застосовувати правила від імені групи, як визначено національним податковим законодавством;
- (b) юридичну особу у складі групи, як визначено національним податковим законодавством, яка не здійснює консолідацію фінансових результатів своїх членів для цілей оподаткування.

За таких обставин надмірні витрати на запозичення та EBITDA можуть бути розраховані на рівні групи та включати фінансові результати всіх її членів.

2. EBITDA розраховується шляхом додавання до доходів, до яких застосовується оподаткування податком на прибуток підприємств у державі-члені платника податків, скоригованих для цілей оподаткування сум надмірних витрат на запозичення, а також скоригованих для цілей оподаткування сум зносу та амортизації. Доходи, звільнені від оподаткування, повинні бути виключені з EBITDA платника податків.

3. Як відступ від параграфу 1, платнику податків може бути надано право:

- (a) відносити на зменшення податкового зобов'язання надмірні витрати на запозичення, які не перевищують 3 000 000 євро;
- (b) повністю відносити на зменшення податкового зобов'язання надмірні витрати на запозичення, якщо платник податків є самостійною юридичною особою.

Для цілей другого підпараграфу параграфу 1 сума в розмірі 3 000 000 євро повинна застосовуватись для всієї групи.

Для цілей пункту (b) першого підпараграфу «самостійна юридична особа» означає платника податків, який не є частиною консолідованої групи для цілей бухгалтерського обліку та не має асоційованого підприємства або постійного представництва.

4. Держави-члени можуть виключати зі сфери застосування параграфу 1 надмірні витрати на запозичення, понесені:

- (a) за позиками, укладеними до 17 червня 2016 року, але це виключення не поширюється на будь-які наступні зміни у таких позиках;
- (b) за позиками, які використовуються для фінансування довгострокового публічного інфраструктурного проекту, якщо оператор проекту, витрати на запозичення, активи та дохід знаходяться в Союзі.

Для цілей пункту (b) першого підпараграфу «довгостроковий публічний інфраструктурний проект» означає проект, що має на меті забезпечення, модернізацію, експлуатацію та/або технічну підтримку великомасштабного активу, який вважається таким, що здійснюється в суспільних інтересах держави-члена.

У випадку застосування пункту (b) першого підпараграфу, дохід, що виникає внаслідок реалізації довгострокового публічного інфраструктурного проекту, виключається з EBITDA платника податків, а виключені надмірні витрати на запозичення не включаються до надмірних витрат на запозичення групи щодо третіх осіб, зазначених у пункті (b) параграфу 5.

5. Якщо платник податків є членом консолідованої групи для цілей бухгалтерського обліку, йому може бути надано право на одну з таких дій:

- (a) повністю відносити на зменшення податкового зобов'язання свої надмірні витрати на запозичення, якщо він може довести, що співвідношення його власного капіталу та сукупних активів дорівнює еквівалентному співвідношенню групи або перевищує його, та за дотримання таких умов:
  - (i) співвідношення капіталу платника податків до його сукупних активів вважається рівним еквівалентному співвідношенню групи, якщо співвідношення капіталу

платника податків до його загальних активів є нижчим щонайменше на два відсоткові пункти; та

▼M1

- (ii) усі активи і зобов'язання оцінюються з використанням того самого методу, що й у консолідованій фінансовій звітності, складеній відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності або національної системи фінансової звітності держави-члена;

▼B

або

- (b) відносити на зменшення податкового зобов'язання надмірні витрати на запозичення в розмірі суми, що перевищує ту суму, яку він мав би право віднести за зменшення податкового зобов'язання відповідно до параграфа 1. Таке найвище граничне значення надмірних витрат на запозичення, що можуть бути віднесені на зменшення податкового зобов'язання, стосується консолідованої групи для цілей бухгалтерського обліку, в якій платник податків є членом, та розраховується у два етапи:
  - (i) по-перше, співвідношення групи визначається шляхом ділення надмірних витрат групи на запозичення щодо третіх осіб на EBITDA групи; та
  - (ii) по-друге, співвідношення групи множиться на показник EBITDA платника податків, розрахований відповідно до параграфа 2.

6. Держава-член платника податків може передбачити у правилах одну з таких можливостей:

- (a) переносити на майбутній податковий період без обмеження в часі надмірні витрати на запозичення, які не можуть бути віднесені на зменшення податкового зобов'язання в поточному податковому періоді згідно з параграфами 1–5;
- (b) переносити на майбутній податковий період без обмеження в часі або на минулий податковий період, не більше ніж на три роки, надмірні витрати на запозичення, які не можуть бути віднесені на зменшення податкового зобов'язання в поточному податковому періоді згідно з параграфами 1–5; або
- (c) переносити на майбутній податковий період надмірні витрати на запозичення без обмеження в часі та невикористану можливість отримувати відсотки на період не більше п'яти років, які не можуть бути віднесені на зменшення податкового зобов'язання в поточному податковому періоді згідно з параграфами 1–5.

7. Держави-члени можуть виключати фінансові установи зі сфери застосування параграфів 1–6, у тому числі у випадках, коли такі фінансові установи є частиною консолідованої групи для цілей бухгалтерського обліку.

▼M1

8. Для цілей параграфів 1–7 платнику податків може бути надано право використовувати консолідовану фінансову звітність, підготовлену відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, відмінних від Міжнародних стандартів фінансової звітності або національної системи фінансової звітності держави-члена.

▼B

Оподаткування приросту капіталу при виведенні активів

1. Платник податків підлягає оподаткуванню податком на суму, що дорівнює ринковій вартості переміщених активів на момент їх виведення мінус їх вартість для цілей оподаткування, в будь-якому з таких випадків:

- (a) платник податків переміщує активи зі свого головного офісу до свого постійного представництва в іншій державі-члені або третій країні, а держава-член головного офісу більше не має права оподатковувати переміщені активи внаслідок такого переміщення;
- (b) платник податків переміщує активи зі свого постійного представництва у державі-члені до свого головного офісу або іншого постійного представництва в іншій державі-члені або третій країні, а держава-член постійного представництва більше не має права оподатковувати переміщені активи внаслідок такого переміщення;
- (c) платник податків переміщує своє податкове резиденство до іншої держави-члена або третьої країни, за винятком тих активів, які залишаються фактично пов'язаними з постійним представництвом у першій державі-члені;
- (d) платник податків переміщує господарську діяльність, що здійснюється його постійним представництвом, з однієї держави-члена до іншої держави-члена або до третьої країни, якщо держава-член постійного представництва більше не має права оподатковувати переміщені активи внаслідок такого переміщення.

2. Платнику податків надається право відтермінувати сплату податку на приріст капіталу при виведенні активів, зазначеного у параграфі 1, шляхом виплати частинами протягом п'яти років у будь-якому з таких випадків:

- (a) платник податків переміщує активи зі свого головного офісу до свого постійного представництва в іншій державі-члені або третій країні, яка є стороною Угоди про Європейський економічний простір (Угода про ЄЕП);
- (b) платник податків переміщує активи зі свого постійного представництва у державі-члені до свого головного офісу або іншого постійного представництва в іншій державі-члені або третій країні, яка є стороною Угоди про ЄЕП;
- (c) платник податків переміщує своє податкове резиденство до іншої держави-члена або третьої країни, яка є стороною Угоди про ЄЕП;
- (d) платник податків переміщує господарську діяльність, що здійснюється його постійним представництвом, до іншої держави-члена або третьої країни, яка є стороною Угоди про ЄЕП.

Цей параграф застосовується до третіх країн, які є сторонами Угоди про ЄЕП, якщо вони уклали угоду з державою-членом платника податків або з Союзом про взаємну допомогу в задоволенні податкових вимог, рівноцінну взаємній допомозі, передбаченій Директивою Ради 2010/24/ЄС (¹⁰).

3. Якщо платник податків відтерміновує оплату відповідно до параграфа 2, можуть нараховуватися відсотки згідно з законодавством держави-члена платника податків або постійного представництва, залежно від випадку.

Якщо є обґрунтований і фактичний ризик несплати, від платників податків також може вимагатися надання гарантії як умова відтермінування платежу відповідно до параграфа 2.

Другий підпараграф не застосовується, якщо законодавство держави-члена платника податків або постійного представництва передбачає можливість стягнення податкової заборгованості через іншого платника податків, який є членом тієї самої групи та резидентом для цілей оподаткування у такій державі-члені.

4. У випадку застосування параграфу 2 відстрочка платежу повинна бути негайно припинена і податкова заборгованість підлягає стягненню в таких випадках:

- (a) переміщені активи або господарська діяльність постійного представництва платника податків продаються або відчужуються іншим чином;
- (b) переміщені активи згодом переміщуються до третьої країни;
- (c) податкове резиденство платника податків або господарська діяльність, що здійснюється його постійним представництвом, згодом переміщуються до третьої країни;
- (d) банкрутство або ліквідація платника податків;
- (e) платник податків не виконує свої зобов'язання з оплати частинами і не виправляє своє становище в розумний строк, який не перевищує 12 місяців.

Пункти (b) та (c) не застосовують до третіх країн, які є сторонами Угоди про ЄСП, якщо вони уклали угоду з державою-членом платника податків або з Союзом про взаємну допомогу в задоволенні податкових вимог, рівноцінну взаємній допомозі, передбаченій Директивою 2010/24/ЄС.

5. Якщо переміщення активів, податкового резиденства або господарської діяльності постійного представництва здійснюється до іншої держави-члена, така держава-член приймає вартість, встановлену державою-членом платника податків або постійного представництва як вихідну вартість активів для цілей оподаткування, за винятком випадків, коли така вартість не відображає ринкову вартість.

6. Для цілей параграфів 1–5 «ринкова вартість» означає суму, на яку можна обміняти актив або за якою можуть бути врегульовані взаємні зобов'язання між бажаними непов'язаними покупцями і продавцями шляхом прямої транзакції.

7. Якщо активи визначені як такі, що упродовж 12 місяців повертаються до держави-члена, з якої їх перемістили, ця стаття не застосовується до переміщення активів, пов'язаних з фінансуванням цінних паперів, активів, наданих у заставу, або до випадків, коли переміщення активів відбувається для виконання пруденційних вимог до капіталу або для цілей управління ліквідністю.

Стаття 6

Загальне правило протидії ухиленню від сплати податків

1. Для цілей розрахунку зобов'язання з податку на прибуток підприємств держава-член повинна ігнорувати механізм або низку механізмів, основною ціллю або однією з основних цілей яких є отримання податкової пільги, що суперечить меті або завданню чинного податкового законодавства, які з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин є фіктивними. Механізм може складатися з кількох етапів або частин.

2. Для цілей параграфу 1 механізм або низка механізмів повинні розглядатися як фіктивні, якщо вони не виконуються з дійсних комерційних причин, що відображають економічну реальність.

3. У випадках, коли механізм або низка механізмів ігноруються відповідно до параграфа 1, податкове зобов'язання розраховується відповідно до національного законодавства.

Стаття 7

Правило щодо контрольованої іноземної компанії

1. Держава-член платника податків розглядає як контрольовану іноземну компанію юридичну особу або її постійне представництво, прибуток яких не оподатковується або звільнений від оподаткування в такій державі-члені, якщо виконуються такі умови:

- (a) у випадку юридичної особи, платник податків сам або разом із асоційованими підприємствами безпосередньо чи опосередковано володіє більше ніж 50 відсотками прав голосу або безпосередньо чи опосередковано володіє більше ніж 50 відсотками капіталу, або має право на отримання більше ніж 50 відсотків прибутків такої юридичної особи; та
- (b) фактичний податок на прибуток підприємств, що сплачується юридичною особою або постійним представництвом зі своїх прибутків, є нижчим за різницю між податком на прибуток підприємств, який був би стягнутий з юридичної особи або постійного представництва відповідно до застосовної системи оподаткування податком на прибуток підприємств у державі-члені платника податків, та фактичним податком на прибуток підприємств, що сплачується юридичною особою або постійним представництвом.

Для цілей пункту (b) першого підпараграфа постійне представництво контрольованої іноземної компанії, яке не підлягає оподаткуванню або звільнене від оподаткування в юрисдикції контрольованої іноземної компанії, не повинне враховуватись. Крім того, податок на прибуток підприємств, який був би стягнутий у державі-члені платника податків, означає податок, розрахований відповідно до правил держави-члена платника податків.

2. Якщо юридична особа або постійне представництво розглядається як контрольована іноземна компанія відповідно до параграфа 1, держава-член платника податків включає до бази оподаткування:

- (a) нерозподілений дохід юридичної особи або дохід постійного представництва, який отримано з таких категорій:
  - (i) відсотки або будь-який інший дохід, отриманий від фінансових активів;
  - (ii) роялті або будь-який інший дохід, отриманий від інтелектуальної власності;
  - (iii) дивіденди та дохід від відчуження акцій;
  - (iv) дохід від фінансового лізингу;
  - (v) дохід від страхової, банківської та іншої фінансової діяльності;
  - (vi) дохід від компаній, які виставляють рахунки-фактури та отримують дохід від продажів та послуг, пов'язаних з товарами та послугами, що купуються у асоційованих підприємств та продаються їм, без додавання економічної вартості або з додаванням невеликої економічної вартості;

Цей пункт не застосовується, якщо контрольована іноземна компанія здійснює суттєву економічну діяльність із залученням персоналу, обладнання, майна та приміщень, про що свідчать відповідні факти та обставини.

Якщо контрольована іноземна компанія є резидентом третьої країни або розташована в третій країні, яка не є учасником Угоди про ЄЕП, держави-члени можуть вирішити не застосовувати попередній підпараграф.

або

- (b) нерозподілений прибуток юридичної особи або постійного представництва, що походить з фіктивних механізмів, основною метою яких є отримання податкової вигоди.

Для цілей цього пункту механізм або низка механізмів вважаються фіктивними у тому обсязі, в якому юридична особа або постійне представництво не володіли б активами або не взяли б на себе ризики, які створюють весь дохід або його частину, якби така юридична особа або постійне представництво не контролювалися б компанією, в якій задіяні значні кадрові ресурси, що опрацьовують такі активи та ризики і є необхідними для створення доходів контрольованої компанії.

3. Якщо за правилами держави-члена податкова база платника податків розраховується відповідно до пункту (а) параграфа 2, держава-член може вирішити не розглядати юридичну особу або постійне представництво як контрольовану іноземну компанію згідно з параграфом 1, якщо одна третина або менше доходу, отриманого для такої юридичної особи або постійного представництва, підпадає під категорії у пункті (а) параграфа 2.

Якщо за правилами держави-члена податкова база платника податків розраховується відповідно до пункту (а) параграфа 2, держава-член може вирішити не розглядати фінансові установи як контрольовані іноземні компанії, якщо одна третина або менше доходу такої юридичної особи згідно з категоріями у пункті (а) параграфа 2, походить від операцій з платником податків або його асоційованими підприємствами.

4. Держави-члени можуть виключати із сфери застосування пункту (b) параграфа 2 юридичну особу або постійне представництво:

- (a) з обліковим прибутком не більше 750 000 євро та прибутком від некомерційної діяльності не більше 75 000 євро; або
- (b) обліковий прибуток яких не перевищує 10 відсотків операційних витрат за податковий період.

Для цілей пункту (b) першого підпараграфа до операційних витрат не можна включати вартість товарів, що реалізуються за межами країни, в якій є резидентом юридична особа або розташоване постійне представництво для цілей оподаткування, та платежі асоційованим підприємствам.

Стаття 8

Розрахунок доходу контрольованої іноземної компанії

1. У випадках застосування пункту (а) статті 7(2) дохід, що підлягає включенню до бази оподаткування платника податків, обчислюється відповідно до правил оподаткування податком на прибуток підприємств держави-члена, в якій платник податків є резидентом для цілей оподаткування або в якій він розташований. Збитки юридичної особи або постійного представництва не включаються до бази оподаткування, але можуть бути перенесені на майбутні податкові періоди відповідно до національного законодавства та враховані в таких періодах.

2. У випадках застосування пункту (b) статті 7(2) дохід, що підлягає включенню до бази оподаткування платника податків, обмежується сумами, отриманими за рахунок активів і ризиків, пов'язаних із важливими функціями працівників, що виконує контролююча компанія. Віднесення доходу контрольованої іноземної компанії розраховується відповідно до принципу «втягнутої руки».
3. Дохід, що підлягає включенню до бази оподаткування, розраховується пропорційно до частки участі платника податків у юридичній особі, як визначено в пункті (a) статті 7(1).
4. Дохід включається до податкового періоду платника податків, в якому завершується податковий рік юридичної особи.
5. Якщо юридична особа розподіляє прибуток на користь платника податків і такий розподілений прибуток включається до оподаткованого доходу платника податків, дохід, раніше включений до бази оподаткування відповідно до статті 7, вираховується з бази оподаткування під час розрахунку суми податку, що стягується з розподіленого прибутку, для виключення подвійного оподаткування.
6. Якщо платник податків відчужує свою частку участі у юридичній особі або господарській діяльності постійного представництва, а будь-яка частина доходів, отриманих від відчуження, була раніше включена до бази оподаткування відповідно до статті 7, така сума вираховується з бази оподаткування під час обчислення суми податку, що стягується з таких доходів, для виключення подвійного оподаткування.
7. Держава-член платника податку дозволяє відносити податок, сплачений юридичною особою або постійним представництвом, на зменшення податкового зобов'язання платника податків в державі його податкового резиденства або місцезнаходження. Віднесення на зменшення податкового зобов'язання розраховується відповідно до національного законодавства.

▼M1

Стаття 9

Гібридні розбіжності

1. У випадках, коли гібридна розбіжність призводить до подвійного віднесення на зменшення податкового зобов'язання:

- (a) віднесення на зменшення податкового зобов'язання відхиляється у державі-члені, до юрисдикції якої відноситься інвестор; та
- (b) якщо віднесення на зменшення податкового зобов'язання не відхиляється у юрисдикції інвестора, віднесення на зменшення податкового зобов'язання відхиляється у державі-члені, до юрисдикції якої відноситься платник.

Однак, таке віднесення на зменшення податкового зобов'язання є прийнятним для взаємозарахування з подвійним включенням доходів, що виникає у поточному або наступному податковому періоді.

2. У випадках, коли гібридна розбіжність призводить до віднесення на зменшення податкового зобов'язання без включення:

- (a) віднесення на зменшення податкового зобов'язання відхиляється у державі-члені, до юрисдикції якої відноситься платник; та
- (b) якщо віднесення на зменшення податкового зобов'язання не відхиляється у юрисдикції платника, сума платежу, яка у іншому випадку стала б підставою для розбіжності у

результатах, включається до прибутків у державі-члені, до юрисдикції якої відноситься отримувач платежу.

3. Держава-член відхиляє віднесення на зменшення податкового зобов'язання для будь-якого платежу платником податків у тому обсязі, в якому такий платіж прямо або опосередковано включається до витрат, що можуть бути віднесені на зменшення податкового зобов'язання, що призводить до гібридної розбіжності в результатах транзакції або низки транзакцій між асоційованими підприємствами або укладається як частина структурованого механізму, крім випадків, коли одна з юрисдикцій, залучених до транзакції або низки транзакцій, здійснила еквівалентне узгодження стосовно такої гібридної розбіжності.

4. Держава-член може виключати зі сфери застосування:

- (a) пункту (b) параграфа 2 цієї статті гібридну розбіжність, визначену у пунктах (b), (c), (d) або (f) першого підпараграфа статті 2(9);
- (b) пунктів (a) та (b) параграфа 2 цієї статті гібридні розбіжності, що є результатом виплати відсотків за фінансовим інструментом асоційованому підприємству, якщо:
  - (i) фінансовий інструмент має ознаки конверсії, внутрішнього визволу або списання;
  - (ii) фінансовий інструмент був випущений з єдиною метою задоволення вимог щодо спроможності поглинати збитки, застосовних до банківського сектора і фінансовий інструмент визнаний таким у вимогах щодо спроможності поглинати збитки платника податків;
  - (iii) фінансовий інструмент був випущений
    - у зв'язку з фінансовими інструментами з ознаками конверсії, внутрішнього визволу або списання на рівні материнської компанії;
    - на рівні, необхідному для задоволення застосовних вимог щодо здатності поглинати збитки;
    - не є частиною структурованого інструмента; та
  - (iv) загальне віднесення на зменшення податкового зобов'язання нетто для консолідованої групи за механізмом не перевищує суму, яка була б, якщо б платник податків випустив би такий фінансовий інструмент безпосередньо на ринок.

Пункт (b) застосовується до 31 грудня 2022 року.

5. Якщо гібридна розбіжність включає не врахований прибуток постійного представництва, що не оподатковується у державі-члені, у якій платник податків є резидентом для цілей оподаткування, така держава-член вимагає від платника податків включити дохід, який у іншому випадку був би віднесений до не врахованого постійного представництва. Це положення застосовується крім випадків, коли держава-член повинна звільнити доходи від оподаткування відповідно до угоди про уникнення подвійного оподаткування, укладеної державою-членом з третьою країною.

6. Якщо таке гібридне переміщення було розроблено з метою створення пільги з податку, що утримується у джерелі його виникнення, на платіж, отриманий від переміщеного фінансового інструменту на користь однієї або декількох залучених сторін, держава-член платника податків обмежує вигоду від такої пільги пропорційно до чистого оподаткованого прибутку у зв'язку з таким платежем.

Стаття 9b

Розбіжності податкового резиденства

Якщо віднесення на зменшення податкового зобов'язання для платежу, витрат або збитків платника податків, який є резидентом для цілей оподаткування у двох або більше юрисдикціях, може відноситися на зменшення бази оподаткування в обох юрисдикціях, держава-член платника відхиляє віднесення на зменшення податкового зобов'язання в обсязі, в якому така інша юрисдикція дозволяє взаємозарахування подвійного віднесення на зменшення податкового зобов'язання з доходом, який не є доходом, що враховується двічі. Якщо обидві юрисдикції є державами-членами, держава член, в якій платник податків не вважається резидентом відповідно до угоди про уникнення подвійного оподаткування між двома відповідними державами-членами, відхиляє віднесення на зменшення податкового зобов'язання.

ГЛАВА III

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 10

Перевірка

1. Комісія повинна оцінити імплементацію цієї Директиви, зокрема вплив статті 4, до 9 серпня 2020 року та представити Раді відповідний звіт. За потреби, звіт Комісії повинен супроводжуватися законодавчою пропозицією.

Як відступ від першого підпараграфа, Комісія повинна оцінити імплементацію статей 9 і 9b, зокрема наслідки звільнення від оподаткування, встановленого у пункті (b) статті 9(4), до 1 січня 2022 року та представити Раді відповідний звіт.

2. Держави-члени повинні надати Комісії всю інформацію, необхідну для оцінювання імплементації цієї Директиви.

3. Держави-члени, зазначені у статті 11(6), повинні до 1 липня 2017 року надати Комісії всю інформацію, необхідну для оцінювання дієвості національних цільових правил протидії ризикам розмивання бази оподаткування та виведення прибутку з-під оподаткування (BEPS).

Стаття 11

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ухвалити і опублікувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 31 грудня 2018 року. Вони повинні без затримки надати Комісії текст таких положень.

Вони застосовують ці положення з 1 січня 2019 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційного опублікування. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухвалених ними у сфері застосування цієї Директиви.

3. У випадках, коли в цій Директиві зазначені грошові суми в євро (EUR), держави-члени, валютою яких не є євро, можуть вирішити розрахувати відповідну вартість у національній валюті за курсом станом на 12 липня 2016 року.

4. Як відступ від статті 5(2), Естонія, яка не оподатковує нерозподілений прибуток, може розглядати переміщення активів у грошовій або негрошовій формі, включаючи готівкові кошти, від постійного представництва, розташованого в Естонії, до головного офісу або іншого постійного представництва в іншій державі-члені або в третій країні, яка є учасником угоди про ЄЕП, як розподіл прибутку і стягувати податок на прибуток без надання платникам податків права на відстрочку сплати такого податку.

5. Як відступ від параграфу 1, держави-члени повинні, не пізніше 31 грудня 2019 року, ухвалити і опублікувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог статті 5. Вони повинні без затримки надати Комісії текст таких положень.

Вони повинні застосовувати зазначені положення з 1 січня 2020 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційного опублікування. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено.

▼ M1

5a. Як відступ від параграфу 1, держави-члени повинні, не пізніше 31 грудня 2019 року, ухвалити і опублікувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог статті 9. Вони повинні без затримки надати Комісії текст таких положень.

Вони повинні застосовувати зазначені положення з 1 січня 2020 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційного опублікування. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено.

▼ B

6. Як відступ від статті 4, держави-члени, які станом на 8 серпня 2016 року мають національні цільові правила протидії ризикам BEPS, що за своєю дієвістю є рівноцінними правилу обмеження вирахування відсотків, визначеному в цій Директиві, можуть застосовувати такі цільові правила до завершення першого повного фінансового року, що слідує за датою опублікування угоди між членами ОЕСР на офіційному вебсайті щодо мінімального стандарту стосовно Кроку 4 плану BEPS, але не пізніше 1 січня 2024 року.

Стаття 12

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 13

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС від 21 квітня 2004 року про ринки фінансових інструментів, про внесення змін до Директив Ради 85/611/ЄЕС і 93/6/ЄЕС і Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/12/ЄС і про скасування Директиви Ради 93/22/ЄЕС (ОВ L 145, 30.04.2004, с. 1).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами та про внесення змін до Директив 2003/41/ЄС та 2009/65/ЄС і Регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо інститутів колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS) (ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховування (Платоспроможність II) (ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1).

(⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС від 3 червня 2003 року про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (ОВ L 235, 23.09.2003, с. 10).

(⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 883/2004 від 29 квітня 2004 року про координування систем соціального забезпечення (ОВ L 166, 30.04.2004, с. 1).

(⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 987/2009 від 16 вересня 2009 року про процедуру імплементації Регламенту (ЄС) № 883/2004 про координування систем соціального забезпечення (ОВ L 284, 30.10.2009, с. 1).

(⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 від 04 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та торгові репозиторії (OBL 201, 27.07.2012, с. 1).

(⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 909/2014 від 23 липня 2014 року про покращення розрахунків за цінними паперами у Європейському Союзі та про центральні депозитарії цінних паперів, а також про внесення змін до Директив 98/26/ЄС і 2014/65/ЄС та Регламенту (ЄС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.08.2014, с. 1).

(¹⁰) Директива Ради 2010/24/ЄС від 16 березня 2010 року про взаємну допомогу у задоволенні вимог, що стосуються податків, мит та інших інструментів (ОВ L 84, 31.03.2010, с. 1).